

hvordan man skal forstå det her med mere åbenhed, når lovforslaget går ud på at undtage noget fra aktindsigt. Det er jo det, lovforslaget handler om. Jeg er godt klar over, at der ligger en politisk hensigtserklæring om noget andet, men selve lovgrundlaget bliver, at der bliver mindre åbenhed.

Kl. 22:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:47

René Christensen (DF):

Til det første spørgsmål om den manglende høring, vil jeg sige, at jeg også så det, der kom her for et par timer siden, og som var sendt ud til en del organisationer. Jamen selvfølgelig skal man da svare, når man får tilsendt noget, hvis man har lyst til det. Og hvis man ikke har lyst til at svare, skal man jo ikke svare. Efter at jeg sådan lige har skimmert det igennem, vil jeg sige, at der i hvert fald er nogle, som jeg er helt sikker på vil svare på det her.

I forhold til det andet med åbenhed vil jeg sige, at det nu bliver meget tilgængeligt. Nu kommer det jo til at ligge frit tilgængeligt, hvad ministrene har foretaget sig i månedens løb, hvilke arrangementer de har været ude at deltage i. Det kan man frit komme ind og se. Det, der så er taget ud her, er, hvad man har gjort i sit privatliv, og det synes jeg faktisk er helt fair.

Kl. 22:48

Formanden:
Fru Line Barfod.

Kl. 22:48

Line Barfod (EL):

Det, selve lovforslaget handler om, er, at man ikke længere kan få aktindsigt i, hvad der er i ministerens kalender. Det er det, som det lovforslag, vi behandler, går ud på. Det vil jeg altså kalde mindre åbenhed. Jeg er godt klar over, at der så ligger en politisk hensigtserklæring om, at man opfordrer ministrene til at lægge nogle andre ting ud, men det er bare ikke det, der kommer til at stå i lovforslaget. Der er det, man undtager kalenderen.

Så skal jeg bare høre noget andet. Det er lidt svært at forstå, hvordan de to argumenter, der bliver brugt i det her, kan passe sammen. Man siger, at alle privatlivets detaljer ikke skal offentliggøres – det er jeg sådan set enig i. Det er det ene argument. Det andet er, at kalenderen bliver ubrugelig, fordi man slet ikke skriver nogen detaljer i kalenderen. Begge argumenter kan jo

ikke være rigtige på en gang. Så hvad er det rigtige argument?

Kl. 22:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:49

René Christensen (DF):

Jeg tror bestemt ikke, jeg har sagt, at kalenderen bliver ubrugelig. Nu bliver kalenderen jo netop brugbar, fordi man kan bruge sin kalender og man kan skrive det hele i sin kalender, sådan at man kan få sin arbejdsdag til at fungere. Man kan skrive, hvad man skal fra morgen til aften, også private ting. Derudover vil der løbende på internettet blive offentliggjort bagudrettede oplysninger om månedlige repræsentationsudgifter, udgifter til tjenesterejser osv. osv. Nu kan ministeren virkelig bruge sin kalender til det, en kalender er til, samtidig med at offentligheden netop får mulighed for at se, hvad det er, den her minister har foretaget sig i månedens løb. Det bliver lagt ud, og det er da åbenhed. Det er da nemt og tilgængeligt.

Kl. 22:49

Formanden:

Tak til hr. René Christensen. Næste ordfører er fru Meta Fuglsang.

Kl. 22:50

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Der har jo igennem et stykke tid været meget stor opmærksomhed om adgangen til indsigt i de aktiviteter, som politikere deltager i – og af ganske indlysende grunde, når man ser, hvad der er kommet frem i pressen.

Denne adgang til indsigt, som er diskuteret her, er jo en meget væsentlig del af fundamentet for det demokrati, vi har. Det er den adgang til indsigt, som gør, at man kan følge med i, hvad offentlighedspersoner, hvad ministre foretager sig. Og derfor er det selvfølgelig af stor interesse, hvad der sker på området.

Den seneste debat på det her område om indsigt i ministerkalendere har jo rejst spørgsmålet om, om kalendere bliver ført, med henblik på hvad der kan offentliggøres. Det er altså argumentet om, at hvis man fører en ministerkalender, med henblik på at den skal offentliggøres, vil der være nogle begrænsninger i, hvad der står, og derfor mister de deres værdi.

Realiteten er jo, at de nuværende regler med denne diskussion kan medføre, at den offentlige interesse i at kunne følge med i realiteten modvirkes, hvis ting pilles ud af kalenderne. Det, vi i